Р Е Ш Е Н И Е
№ 46027

гр. София, 23.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **второ отделение 27 състав,** в публично заседание на 27.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Петров

при участието на секретаря Стаменка Симеонова, като разгледа дело номер **7603** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 28, ал. 1 от Закона за хазарта (ЗХ).
Образувано е по жалба на „ЕЛ ЕС Инвестмънт“ ООД, чрез адв. К. Г., против Решение за отказ от възстановяване на платена такса по закона за хазарта № 000030-5393/03.06.2026г., издадено от изпълнителния директор на НАП, с което е оставено без уважение заявление с вх. № ЕВ-54-30-3199 от 20.03.2026г., за възстановяване на преведена по сметка на НАП държавна такса по чл. 30, ал. 6 от Закона за хазарта, изчислена съобразно § 22, ал.1 от ПЗР към Закона за държавния бюджет на Република Б. за 2024г., в размер на 5112,92 евро (10 000 лева), за игрална зала с адрес: [населено място], [улица], ет.1, обект – магазин № 1, подадено от „ЕЛ ЕС Инвестмънт“ ООД.
Жалбоподателят поддържа, че оспореното решение е незаконосъобразно, тъй като противоречи на материалния закон. При безспорна фактическа обстановка – за предсрочно прекратяване на лиценза по искане на организатора на хазартни игри, поддържа, че се преустановява и дейността от НАП за поддържане на този лиценз, респ. и отпада задължението за заплащане на таксата по чл.30, ал.6 ЗХ, за периода след неговото предсрочно прекратяване. В случая, след прекратяването, отпада основанието на което таксата е платена за оставащия период, поради което подлежи на възстановяване. Поддържа, че правните норми, на които се позовава административният орган в оспорения акт са неотносими за случая. Прави искане за отмяна на решението.
Ответникът –изпълнителен директор на Националната агенция за приходите, чрез своя пълномощник поддържа, че жалбата е неоснователна.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира следното:
Фактическата обстановка не е спорна и се установява от събраните по делото писмени доказателства:
С решение № 000030-1038 от 30.03.2021г. на изпълнителния директор на НАП, е издаден лиценз на „ЕЛ ЕС Инвестмънт“ ООД за организиране на хазартни игри с игрални автомати, за срок от 5 години, в игрална зала с адрес: [населено място], [улица], ет.1, обект/магазин № 1, с периода на лиценза до 15.04.2026г.
Не е спорно, а и от представеното по делото преводно нареждане за плащане към бюджета от 26.02.2024г. е видно, че „ЕЛ ЕС Инвестмънт“ ООД е внесло такса по чл.30, ал.6 от ЗХ в размер на 33 750,00 лева, изчислена съобразно правилата на § 22 от ПЗР към ЗДБ на Р. Б. за 2024г. (отм.), а именно за 27 месеца – 01.01.2024г. до 15.04.2026г., за издадения лиценз за организиране на хазартни игри с игрални автомати, за срок от 5 години, в игрална зала с адрес: [населено място], [улица].
С решение № 000030-6639/11.08.2025г. на изпълнителния директор на НАП, този лиценз е предсрочно прекратен на основание чл.35, ал.1, т.4 от ЗХ – по искане на лицето, като решението е влязло в сила на 26.08.2025г.
Със заявление вх.№ ЕВ-54-30-3199/20.03.2026г., „ЕЛ ЕС Инвестмънт“ ООД е поискал да бъде извършено възстановяване или прихващане на недължимо платена такса по чл.30, ал.6 ЗХ, в размер на 10 000 лева (5 112,92 евро), представляваща таксата за поддържане на лиценз изчислена за периода след неговото предсрочно прекратяване до изтичането на крайния срок, а именно за 8 месеца (8 х 1250 лв. (639,11 евро)).
Искането е разпределено за проучване от отдел „Правно обслужване на лицензионните дейности по Закон за хазарта“, дирекция НХХД, като е изготвен доклад № 000030-4560/08.05.2026г. Въз основа на него е издадено оспореното в настоящото производство решение 000030-5393/03.06.2026г. на изпълнителния директор на НАП, с което е оставено без уважение заявлението на „ЕЛ ЕС Инвестмънт“ ООД, за възстановяване на преведената по сметка на НАП държавна такса по чл. 30, ал. 6 от Закона за хазарта за периода, от прекратяване на лиценза, до посочения в лиценза краен срок. За да издаде акта си административният орган е приел, че обстоятелството, че лицензът на дружеството е предсрочно прекратен, не е основание за отпадане на задължението за таксата по чл.30, ал.6 ЗХ, тъй като дружеството може да осъществява дейността за целия срок на издадения лиценз. Посочил е, че при липса на изрична законова регламентация следва да се приеме, че не съществува възможност за възстановяване частично на заплатената дължима сума, изчислена по формулата в § 22 от ПЗР към ЗДБ, при условие че лицензът е прекратен предсрочно по искане на организатора на хазартни игри. По аналогия се е позовал и на нормата на чл.30, ал.2 ЗХ, която предвижда, че платените държавни такси за разглеждане на документи по подадени искания за издаване на лицензи или за извършване на промени по издадени лицензи, не подлежат на възстановяване.
При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:
Жалбата е допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в законоустановения срок.
Разгледана по същество, съдът намира следното:
Съгласно разпоредбата на чл.28, ал.1 и 2 ЗХ, решенията на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите се обжалват относно тяхната законосъобразност пред Административния съд - [населено място], в 14-дневен срок от съобщаването им, като разглеждането на жалбите става по реда на АПК.
Съгласно правомощията си по чл.146 АПК съдът при преценка законосъобразността на

административния акт проверява дали е издаден от компетентен орган (т.1), в съответната форма (т.2), допуснато ли е съществено нарушение на административно-производствени правила при издаването му (т.3), налице ли е противоречие на административния акт с материалноправни разпоредби (т.4) и несъответствие с целта на закона (т.5), като съдът не е ограничен от посочените от оспорващия основания, а проверява всички основания по чл.146 АПК.
Съответствието на оспорения акт с материалния закон се преценява към момента на издаването на административния акт (чл.142, ал.1 АПК).
Оспореният акт е издаден от компетентен орган. Безпротиворечива е практиката на ВАС, обективирана и в решение № 8135 от 24.07.2025 г. на ВАС по адм. д. № 4239/2025 г., V о., решение № 6809 от 23.06.2025 г. на ВАС по адм. д. № 2650/2025 г., V о., решение № 4583 от 2.05.2025 г. на ВАС по адм. д. № 11959/2024 г., V о. и др., че уредбата в § 22 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за държавния бюджет на Република Б. за 2024 г. е с временен характер и е относима за таксата по чл. 30, ал. 6 от ЗХ, която е дължима от организаторите на хазартни игри с игрални автомати с лицензи, издадени преди 1 януари 2024 г. за времето, което остава до края на вече издадения им лиценз. Само тази еднократна част от таксата, определена по формула с еднократно действие, се декларира и внася в срок до 28 февруари 2024 г. при условията и по реда на чл. 92 от ЗХ, според който декларирането и установяването на променливата част от таксите по чл. 30, ал. 3 и 4 се извършват по реда на ДОПК и издадените актове се обжалват по реда на същия кодекс. В случая, „ЕЛ ЕС Инвестмънт“ ООД е притежавал лиценз преди 01.01.2024г. и е внесъл дължимата такса по чл.30, ал.6 ЗХ на 26.02.2024г. Съгласно изричната норма на § 22, ал.3 от ПЗР към ЗДБ за 2024г., по отношение на тази такса, приложим е редът на чл.92 от ЗХ, която от своя страна препраща към реда на ДОПК.
В оспорения акт са посочени фактическите и правни основания мотивирали органа да го издаде и съдържа ясна разпоредителна част, поради което съдът приема, че са спазени законоустановените изисквания за форма и мотивираност. Не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, засегнали правото на защита на жалбоподателя.
Актът обаче, противоречи на относимите материалноправни разпоредби.
Спорна по делото е дължимостта на държавната такса по чл.30, ал.6 ЗХ, която норма гласи, че за поддържане на лиценз за игри с игрални автомати със срок на лиценза 5 години се събира еднократна държавна такса в размер на 75 000 лв., когато игрите са организирани в населени места до 500 000 жители, и в размер на 150 000 лв., когато игрите са организирани в населени места над 500 000 жители. За поддържане на лиценз за игри с игрални автомати със срок на лиценза 10 години се събира еднократна държавна такса в размер на 150 000 лв., когато игрите са организирани в населени места до 500 000 жители, и в размер на 300 000 лв., когато игрите са организирани в населени места над 500 000 жители. С нормата на § 22 ПЗР ЗДБ за 2024 г. (отм.) е установено, че организаторите на хазартни игри с игрални автомати с лицензи, издадени преди 01.01.2024 г. (какъвто е настоящият случай) също дължат таксата по чл. 30, ал. 6 ЗХ, но в размер, определен по посочената формула: A = B: C x D, където: „A“ е дължимата такса; „B“ е таксата по чл. 30, ал. 6 ЗХ; „C“ е общият брой месеци от срока на действие на издадения на организатора лиценз; „D“ е броят месеци на действие на лиценза, оставащи след 1 януари 2024 г. Указано е в ал. 2 на § 22, че когато срокът на действие на лиценза в месеци след 01.01.2024 г. не изтича в края на календарен месец, определянето на общия брой месеци от срока на действие на издадения на организатора лиценз за целите на изчисляване на дължимата еднократна част от таксата по ал. 1 се закръглява надолу до края на предходния календарен месец. Дължимата еднократна част от таксата, определена по ал. 1, се декларира и внася в срок до 28.02.2024 г. при условията и по реда на чл. 92 ЗХ (§ 22, ал. 3).

В съответствие с текста на разпоредбата на § 22 ПЗР ЗДБ за 2024 г. (отм.), „ЕЛ ЕС Инвестмънт“ ООД е декларирало и внесло на 26.02.2024г. такса по чл.30, ал.6 от ЗХ в размер на 33 750 лева, изчислена за 27 месеца – от 01.01.2024г. до 21.10.2026г., за издадения лиценз за организиране на хазартни игри с игрални автомати, в игрална зала с адрес: [населено място], [улица], ет.1, обект/магазин № 1. Лицензът обаче е прекратен с решение на изпълнителния директор на НАП, което се е стабилизирало като административен акт на 26.08.2025г., което не се оспорва. Съдът намира, че с прекратяването на лиценза за игри с игрални автомати, отпада занапред и основанието, на което се дължи таксата по чл.30, ал.6 ЗХ. Този извод се обуславя от изричния текст на разпоредбата, съгласно който таксата се дължи „За поддържане на лиценз“, тоест задължението за заплащането ѝ е докато лицензът е активен. С прекратяването му, отпада занапред и задължението за плащането на таксата по чл.30, ал.6 ЗХ, тъй като и за изпълнителния директор на НАП като орган осъществяващ държавния надзор в областта на хазарта, отпада задължението за изпълнение на дейностите по поддържане на лиценза. Такъв извод следва и от нормата на § 22, ал. 1 ПЗР ЗДБ за 2024г. (отм.), която изрично обвързва размера на таксата по чл. 30, ал. 6 ЗХ, с оставащия срок на действие на лицензите за организиране на хазартни игри с игрални автомати, издадени преди 01.01.2024 г.

Не може да намери приложения по аналогия уредбата за платените държавни такси за разглеждане на документи по подадени искания за издаване на лицензи или за извършване на промени по издадени лицензи, както се сочи в обжалвания акт, тъй като за тези такси, изрично е предвидено в чл.30, ал.2 ЗХ, че не подлежат на възстановяване. Т. изключение за таксите по чл.30, ал.6 ЗХ няма, от което е видна и волята на законодателя, че за разлика от таксите по чл.30, ал.2 ЗХ, дължимостта на таксите за поддържане на лиценз за игри с игрални автомати, е само докато лицензът е активен. При липса на изрична законова уредба, следва приложението на общия принцип за неоснователно обогатяване, обективиран и в разпоредбата на чл.4б от Закон за държавните такси (ЗДТ), съгласно който недължимо платените такси (в това число и при отпаднало основание, какъвто е настоящият случай) следва да се върнат по искане на заинтересована страна.

В този смисъл и съдебната практика на ВАС: Решение № 11128 от 5.11.2026 г. на ВАС по адм. д. № 5645/2026 г., V о., Решение № 11028 от 4.11.2026 г. на ВАС по адм. д. № 4417/2026 г., V о.

По тези съображения съдът приема, че след прекратяване на лиценза на жалбоподателя на 04.10.2024г., таксата по чл. 30, ал. 6 ЗХ за остатъка от срока до 15.04.2026г., е недължимо платена и следва да бъде възстановена на жалбоподателя, на основание чл. 4б ЗДТ. Като е достигнал до обратния извод ответникът е постановил един незаконосъобразен акт, който следва да бъде отменен, а преписката изпратена на административния орган за ново произнасяне в съответствие с указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на съдебния акт.

При този изход на спора, право на разноски на основание чл.143, ал.1 АПК има жалбоподателят, като следва да му се присъди сумата от общо 685,56 евро, от които 25,56 евро – държавна такса и 660 евро с вкл. ДДС – платено адвокатско възнаграждение, съгласно приложения договор за правна защита и съдействие, фактура и преводно нареждане от 09.02.2026г.

Воден от горното, Административен съд София град, 27 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на „ЕЛ ЕС Инвестмънт“ ООД, Решение за отказ от възстановяване на платена такса по закона за хазарта № 000030-5393/03.06.2026г., издадено от изпълнителния директор на Национална агенция за приходите.

ИЗПРАЩА административната преписка на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите, за ново произнасяне по искане с вх.№ ЕВ-54-30-3199/20.03.2026г., съгласно указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото съдебно решение, в 14 дневен срок от влизането му в сила.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите, да заплати на „ЕЛ ЕС Инвестмънт“ ООД с ЕИК[ЕИК], на основание чл.143, ал.1 АПК, сумата от 685,56 евро - съдебни разноски.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: